

Герої ХХІ століття:

Воїн світла

*Війна ж не питає,
Що кому болить,
Війна розлучає
На вік в одну мить.*

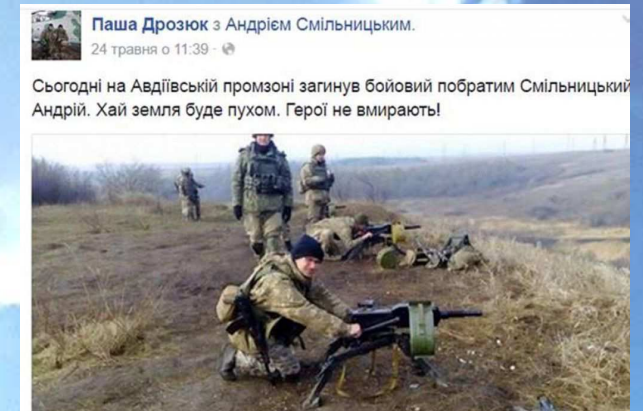
Смільницький Андрій Ярославович народився в с.Зміївка Бериславського району Херсонської області, 04.02.1987 року.

Зростав Андрій в родині, де свято шанують українські звичаї, традиції, обряди. Де дотримуються законів церкви. В цій родині з діда-прадіда співають українські пісні, носять

вишиванку, шанують пам'ять про предків, від яких багато дізналися онуки про минуле: війну, переселення, життя в колгоспі.

Для вчителів, однокласників, працівників та учнів Зміївської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів, Андрій залишиться в пам'яті доброю людиною. А був він скромним, відповідальним, мав власну думку, умів відстояти свою позицію. Захоплювався малюванням, багато читав, гарно декламував, приваблював красивим голосом. Таким запам'ятають його односельці: молодим, привітним, спокійним, завжди усміхненим, сповненим бажання жити, творити, радіти, любити...

Андрій закінчив морехідне училище. Мав далекоглядні плани на життя, працював борт-стюартом на пасажирських лайнерах, добре володів англійською мовою.

За результатами медичної комісії у військоматі Андрію Смільницькому дали висновок, що через негаразди з зором він не придатний до військової служби. Але був мобілізований на службу в зону АТО на сході України. Старший солдат, стрілець десантного взводу 2-ї роти 90-го окремого аеромобільного батальйону.

Загинув під час мінометного обстрілу з крупнокаліберної зброї в промзоні міста Авдіївка Донецької області, снаряд влучив в перекриття бліндажу.

*Натягнуті нерви, мов тятива,
Пронизує пам'ять скорбота
прощання...
І сумно згасає і тяжко зплива
Хвилина мовчання.*

**Добра пам'ять про тебе, Андрію,
на всі роки. Слава тобі наш воїне!
Земля тобі пухом! Царство небесне,
вічна пам'ять!**

*Душа не стане на коліна,
Бо в душі колін нема.
У неї крила – у небо лине...
Душа – це Воля, це Свобода.*

*Смерть об'єднала Воскресінням
Героїв страчених в бою.
В кривавих ранах біль терпіння
За долю в рідному краю.*

*Ми не померли. Разом з вами
В боях ми на передовій
З вогненно-сяйними мечами,
У війську Божому наш стрій.*

*Ми чуєм клятви побратимів:
«За Україну, за народ!» -
Святая Віра незборима
Серця підносить до висот.*

*Цей клич: «Герої не вмирають!»
З'єднав і мертвих, і живих,
Вже ніхто не подолає
Народу воїнів святих,*

**Перед іконою я стану на коліна,
Воскову свічку тихо запалю
І помолюся за рідну Україну,
За тих солдатів, що полягли в бою.**

**Герої не вмирають!
Героям слава!**

*Війна на зустріч молодому дню
І з гуркотом, і з брязкотом котилась.
Лавиною металу і вогню
На нашу землю й долю навалилась.*

*Тремтять гармати.
Б'є на сполох дзвін.
Горить Вкраїна
І на чужинців просить з неба карі.*

*Синів, дочок благає: «Захистіль!»
Страждає в муках Україна мила.
І піднімається з глибин століть
Непоборима, нездоланна сила.*

Зміївська сільська бібліотека №1